

Mannen, cocktails & ander lekkers

MANNEN COCKTAILS

EN ANDER LEKKERS

Een chicklit van
LISE ABLE

Copyright © 2015

Auteur: Lise Able

Redactie: Haags Bureau

Vormgeving omslag & binnenwerk: Haags Bureau

ISBN 978-90-823955-0-1

NUR 340

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde
gegevensbestanden of op welke andere wijze ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van
de uitgever.

Sarah trekt de deur achter zich dicht en loopt de regen in. Het is een sombere, bewolkte avond in oktober. Ze loopt tussen paraplu's door en voelt de druppels op haar dikke, golvende bos krullen vallen. "Was ik maar terug in Italië," vloekt ze binnensmonds. Sinds haar komst in Antwerpen was het alleen nog maar somber, grijs weer geweest. Net zo somber als zij zich voelt wanneer ze zich elke dag weer uit bed sleept. Een grijs gevoel. Ze haast zich over de Grote Markt waar de paarden al even treurig in de regen staan, en loopt langs de Kathedraal richting de Groenplaats. Ze heeft een hekel aan die roepende Italianen bij Giovanni's: "Bella Ragazza, overheerlijke pizza hier!" Een Italiaans uitziende jonge man probeert haar met veel gebaren naar binnen te lokken. Kunnen ze haar nu niet gewoon met rust laten? Zien ze niet dat ze zich rot voelt? Ze holt door de regen de Groenplaats over en duikt onder de grond het metrostation in. Ze neemt even de tijd om haar blonde lokken los te schudden, haar nieuwe Seven jeans goed te trekken en haar pumps snel wat af te drogen voor ze verder loopt. Alsof het allemaal al niet erg genoeg is, blijft ze met haar hak in die vervelende roltrap steken! Verdomme, weer een beschadiging! Ze zou snel online die hakbeschermers moeten bestellen. Het is misschien niet het meest mooie gezicht, maar het zou haar ettelijke euro's aan de schoenmaker besparen! Vol

ongenoegen bekijkt ze haar nieuwe Michael Kors en wrijft zachtjes over de hiel alsof het een klein, donzig puppy'tje is. Een koude tocht snijdt langs haar heen en doet haar hele lichaam rillen. Zo koud is het in mijn hart ook, denkt ze triest. Het enige dat haar pijnlijke hart kan verdoven is een goede stevige avond uit, met de nodige drank. Ze wist wel dat haar leven niet echt voorbij was, dat ze niet echt doodging, maar toch voelde het al weken alsof haar hele lichaam aan het sterven was. De pijn was ondraaglijk. Ze vroeg zich soms af of het toch niet beter was echt te sterven van verdriet, dan dat je dag in dag uit dat gore, vieze gevoel in je buik moest meedragen. Het gevoel alsof je gaat overgeven, alsof je geen lucht meer krijgt, alsof je hart zo pijn doet dat het eruit gaat springen. Terwijl ze haar best doet om niet aan Italië te denken, of aan haar geruïneerde hak, drommen de mensen rond haar heen. Gatver, al die vieze natte mensen in de warme, maffe ondergrondse! Ze balt haar vuist omdat ze de herinneringen aan Rome voelt opkomen. Ze haat dit gevoel. Terwijl ze neerslachtig rond zich kijkt naar alle vrolijk kwetterende mensen, komt de metro langzaam maar oorverdovend binnen gereden. Eindelijk, denkt ze wanneer ze probeert een plaatsje te bemachtigen tussen de vreemde mengelmoes van mensen. Terwijl ze haar ogen over de medepassagiers laat glijden, vraagt ze zich af of iemand hier die verscheurende pijn kent. Tussen die mensenmassa voelt ze zich nóg meer alleen. Zuchtend sluit ze haar ogen. Plots hoort ze haar iPhone, een gekke foto van haar en Steph verschijnt op het scherm. Zodra ze op 'beantwoorden' heeft geklikt hoort ze de vrolijke stem van Steph. "Hey Sarah, waar ben je? Je zou hier al moeten zijn, meid! Ik zit al aan de cocktails! Wat zal ik voor je bestellen?"

Wat zou het heerlijk zijn als ze zo moeiteloos femme fatale kon zijn als Steph. Ze noemde haar soms ook de Troela, omdat ze zo probleemloos met mannen kon flirten. Ach ja, Steph had er de fun van in gezien om zelf te gaan jagen. Ondanks haar ontembare jagersinstinct verwittigde ze haar prooi wél telkens wanneer ze hem in haar klauwen had. Het was ongetwijfeld een vrouwentrek: eerlijkheid. Mannen jagen en laten je met een gebroken hart achter, dacht ze. Steph niet. Vol eerlijkheid vertelde Steph haar overwinning dat het slechts voor één nacht zou zijn en dat hij zeker niet zou moeten hopen op meer. Als hij zou bellen zou ze de telefoon niet opnemen, stond hij aan de deur, deed ze niet open. Voor één nacht, that's it.

“Hallo Sarah?” Steph deed Sarah opschrikken uit haar overpeinzing.

“Ik ben op komst Steph, ik ben door de regen van mijn appartement naar de metro gespuurd, ik zit hier als een soepkip in een overvolle metro! Vreselijk! Bestel me alvast een ‘Sex on the Beach’ voor ik aan de gin-tonic begin!”

Ze hoorde Steph lachen.

“Ok, mie! Doe ik, tot zo!”

Ze steekt haar iPhone snel weg, ze zou niet nóg een keer door de foto's lopen, nee, niet vanavond. Vanavond gaat ze op stap! Ze was vastbesloten er een memorabele avond van te maken! Deze keer zou ze zich over haar wrokgevoelens jegens alle mannen heen zetten en er met volle teugen van genieten! Ze kreeg er meer en meer zin in! Rome zakte stilletjes dieper en dieper weg, in de zee van pijn en verdriet die diep van binnen steeds aanwezig was. De metro nadert haar halte en remt met schrill geluid af. Sarah baant zich een weg naar de deur, springt vrolijk de metro uit en zonder kijken stormt ze de metrogang in. In haar haast botst ze

keihard tegen een kerel met lange dreadlocks. Ze had hem totaal niet gezien! Zelf verschiet ze zó hard, dat een kleine gil haar ontglipt. De man kijkt haar angstig aan, duwt haar van zich af en maakt dat hij weg komt. Terwijl ze gauw verder loopt, roept ze een snelle “Sorryyyy” en rent de nacht in. Hijgend komt ze aan bij Sips. Voor ze binnengaat, ademt ze eerst enkele keren goed in en uit om terug op adem te komen. Door het raam ziet ze dat Steph zich al heerlijk genesteld heeft aan de bar.

“Tataaaa, hier ben ik.” Ze vliegt Steph om de nek. Steph heeft een nauwsluitend kleedje aan dat haar smalle taille en borsten accentueert.

“Hey schat,” roept haar beste vriendin enthousiast terug, “je ziet er stralend uit! Heb je een nieuwe Seven aan?” Ze nipt aan haar cocktail terwijl ze een jaloerse blik gooit op Sarah’s prachtige lange benen en lekkere kont.

“Wat had je gedacht! Ik liep vandaag voorbij de Seven Store en ik kon gewoon niet weerstaan. Die winkel is zo’n verslaving! Uiteindelijk dacht ik, ach, what the hell, dan drink ik straks een cocktail meer op iemand anders zijn kosten!” Ze lachen allebei.

“Zo mag ik het horen,” zegt Steph terwijl ze de Sex on the Beach aan haar beste vriendin geeft. Ondanks de lach op Sarah’s gezicht, ziet Steph het verdriet in haar ogen. Het doet Steph pijn haar beste vriendin zo ongelukkig te zien. Ze hoopt dat Sarah vanavond wat kan loskomen en Giovanni even kan vergeten. Steph ziet duidelijk dat Sarah’s gezicht getekend is door de pijn van de laatste maanden. Een golf van medelijden overspoelt haar. Steph trekt Sarah naar haar toe en geeft haar een stevige knuffel. Ze hebben geen woorden nodig, Sarah weet dat Steph haar pijn ziet en

haar op deze manier wil zeggen: kop op, we geven er een lap op vanavond!

Ze neemt haar cocktail.

“Op ons, meid!”

“Op ons!”

Steph gooit haar bruine lokken naar achter en lacht haar tanden à la Julia Roberts bloot. Het frisse zoete drankje vloeit zachtjes naar binnen. Al gauw maakt het medelijden plaats voor een aangenaam gevoel, een gevoel van verwachting.

“Wie weet wat de avond ons nog brengt!” fluistert de femme fatale terwijl ze haar tanden in een stukje ananas zet. Sarah ziet de glinstering in Stephs ogen, een twinkeling die ze maar al te goed kent. Steph en zij waren al vriendinnen sinds het middelbaar. Eigenlijk hebben ze het altijd super fijn gehad samen. Ze waren de populaire meiden op school en genoten met volle teugen van de aandacht die ze kregen. De jongens ... Sarah zuchtte. Toen was het allemaal nog maar een spel, een spel zonder verliezers. Ze herinnerde zich nog die keer toen Steph haar op een fuif vroeg om te kijken wie het meest en het snelst kon versieren. Steph had toen dezelfde pretlichtjes als nu in haar ogen. Uiteindelijk bleek dat ze elkaar waard waren, en ze zijn dat spel eigenlijk nooit gestopt, tot ... Giovanni. De glimlach om Sarah's mond verdwijnt, ze schudt haar hoofd even alsof ze hoopt de gedachten én hem zo voorgoed weg te schudden. Ze neemt een grote slok van haar cocktail met de hoop alles zo écht weg te spoelen.

“Hey mie, wil je je echt lamlendig blijven voelen?! Kijk eens naar al die knapperds die hier rondhangen?! En straks gaan we nog verder naar The Club, ik heb gehoord dat er vanavond een stevig feestje is!”

“Euh, knapperds ... ,” zegt Sarah vertwijfelend, “bedoel je die mannen met hun teruggetrokken haargrens?” ze proest het uit. Ze neemt een kruk en zet zich naast haar vriendin.

“Hoe was je dag vandaag eigenlijk?”

“Goh,” zegt Steph, “soms ben ik het zo beu om de hele dag in een mond te staren en aan die tandjes te prutsen! Ik vraag me af in welke dronken bui ik ooit heb beslist tandarts te worden!”

Sarah grijnst. “Tjaaa, welke dronken bui, in jouw geval is dat heel moeilijk te achterhalen,” grinnikt ze. “Was het niet na die keer dat je met die ene kerel – goh hoe was zijn naam ook al weer – hebt gekust? Jan ofzo?”

“Jan? Mmm ... wie bedoel je?”

“Ja, ja je weet wel, die pipo die daar stapel op je was. Uiteindelijk heb je hem van pure ellende maar gekust in de hoop dat hij je met rust zou laten.”

“Aah jaa, aaarghhh, doe me daar niet aan denken! Bah bah!” Steph stopt haar vinger in haar mond alsof ze wil spugen. De mensen rondom hen kijken vreemd op.

“Vreselijk was dat. Hij had zo een vieze mond. Ik herinner me nog die voedselresten en het slijm en ... bah, ik heb weken lang mijn tanden vijf maal per dag gepoetst.” Ze gieren het uit als ze aan die tijd terug denken.

“Wel, ik denk dat je toen hebt beslist dat geen enkele vrouw zoiets mag overkomen! Jij werd de dappere vrouw die alle mannen een ‘schoën bakkes tanden’ wou geven! Op de tandenfee!” roept Sarah terwijl ze haar glas in de lucht steekt.

“O Sarah, stop,” zegt Steph lachend. “Ja zeg, wat was dat! Daar heb ik toch een zware fout begaan!”

“Alhoewel,” giechelt Sarah, “het is wel dankzij jouw werk dat je heel wat knapperds ontmoet met propere mondjes! Hoe vaak heb je al niet gedate met één van je patiënten?”